

23 Ιανουαρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΣΤΕΛΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1018/94)

Δημόσιοι Υπαλλήλοι — Προαγωγές — Σύσταση του προϋσταμένου — Περιεχόμενο — Αιτιολογία — Το ζήτημα της υποχρέωσης του Προϋσταμένου να συγκρίνει τους υποψηφίους κατά τη σύσταση — Νόμιμη η σύσταση στην κριθείσα περίπτωση.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα και αρχαιότητα — Βαρύτητα πρόσθετων προσόντων που δε συνιστούν πλεονέκτημα — Πότε η αρχαιότητα αποκτά αποφασιστική σημασία.

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της προαγωγής του ενδιαφερομένου σε Βοηθό Στατιστικής Πρώτης Τάξεως. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

1. Η σύσταση του Διευθυντή παρέχει στοιχεία που συνθέτουν την υπηρεσιακή εικόνα του υπαλλήλου και της προσωπικότητάς του, τα οποία βασικά δεν περιορίζονται στο πλαίσιο των τριών θεσμοθετημένων κριτηρίων. Είναι φανερό εδώ ότι η απαίτηση του νόμου (Άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου) για αιτιολόγηση των συστάσεων του Προϋσταμένου του Τμήματος έχει στην παρούσα περίπτωση ικανοποιηθεί. 20

Για το άλλο σκέλος της κριτικής της σύστασης του Διευθυντή που αφορά τη σύγκριση, από καμιά διάταξη ή νομολογιακό αξίωμα δεν προκύπτει υποχρέωση του Διευθυντή για καταγραφή των 25

- αξιολογικών συγκρίσεων μεταξύ επιλεγέντος και των ανθυποψηφίων του. Αυτό ισχύει στην περίπτωση των τελικών επιλογών από την Επιτροπή. Κατά μείζονα λόγο η ίδια αρχή εφαρμόζεται και στις συστάσεις του Διευθυντή. Εντούτοις στην εισήγηση του Διευθυντή, όπως μπορεί να εξακριβωθεί από το παραπάνω κείμενο, γίνεται κάποια παραβολή με τον αιτητή, όπως και με τέσσερεις άλλους υποψηφίους.
- 5
2. Δεν έχει θεμελιωθεί ο ισχυρισμός του αιτητή για πλάνη περί τα πράγματα είτε από το Διευθυντή είτε από την Επιτροπή. Η διαπίστωση που αφορά στα προσόντα και την αξία ήταν ακριβής.
- 10
3. Τελικά δεν πρόκειται εδώ για περίπτωση ισοδύναμων υποψηφίων όπου η αρχαιότητα, σύμφωνα με τα νομολογηθέντα, αποκτά αποφασιστική σημασία. Περαιτέρω, δεν μπορεί να γίνεται λόγος για παραβίαση της αρχής της αιτιολογίας της διοικητικής πράξης. Υπήρχε στο σχετικό κείμενο σαφής και ακριβής αιτιολογία της προαγωγής. Μία τελευταία παρατήρηση. Με βάση τα δεδομένα δε θεμελιώνεται ο ισχυρισμός του αιτητή για έκδηλη υπεροχή του. Μόνο στην αρχαιότητα είχε, όπως εξήγησε, προβάδισμα. Αλλά υστερούσε στους υπόλοιπους τομείς.
- 15
- 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823,*
- 30 *Παπαδόπουλος κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 902,*
- Ζαπίτης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098,*
- Γρηγοροπούλου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3322,*
- 35 *Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου (1994) 3 Α.Α.Δ. 574,*
- Λοϊζίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4742,*
- 40 *Αναστασίου ν. Δημοκρατίας (1996) 4 Α.Α.Δ. 24,*
- Στεφάνου ν. Δημοκρατίας (1990) 3(Δ) Α.Α.Δ. 3004,*
- Παναγή ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3282,*

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480,

Aristodemou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 434,

Λύωνας κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3(Γ) Α.Α.Δ. 2038.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Ε.Δ.Υ. με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο από 1/11/94 στη θέση Βοηθού Στατιστικής Πρώτης Τάξης αντί του αιτητή. 10

Π. Φρακάλας, για τον Αιτητή.

*Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ' 15
ων η αίτηση.*

Μ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

Cur. adv. vult. 20

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προάξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο από 1/11/94 στη θέση Βοηθού Στατιστικής Πρώτης Τάξης, που καθορίζεται σαν θέση προαγωγής. Ακολούθησε σχετική δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της 2/12/94. 25

Είναι απαραίτητο να έχουμε υπόψη τα δεδομένα του αιτητή και του ενδιαφερομένου, όπως φυσικά εμφανίζονται στους φακέλους. Ο αιτητής είναι κατά 6 χρόνια αρχαιότερος στην τελευταία θέση και φυσικά πρόκειται για ουσιαστική αρχαιότητα. Πέραν του πιστοποιητικού Εγγεγραμμένου Βοηθού Στατιστικής (Registered Statistical Assistant) του Ινστιτούτου Στατιστικολόγων Ηνωμένου Βασιλείου, που κατείχαν και οι δύο υποψήφιοι κατά τον ουσιώδη χρόνο, ο ενδιαφερόμενος διαθέτει και Diploma in Sampling and Survey Methods, International Statistical Programs Center των Η.Π.Α. Το απέκτησε ύστερα από μονοετή φοίτηση (1988-1989). Ας σημειωθεί ότι το τελευταίο αυτό δίπλωμα δεν καθορίζεται ως πρόσθετο προσόν ή πλεονέκτημα από το οικείο σχέδιο υπηρεσίας. 30
Είναι όμως παράγων που μπορεί να συνεκτιμηθεί για επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου: *Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823, *Ανδρέας Παπαδόπουλος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 902, *Ζαλίτης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098, *Ανθούλα Γρηγοροπούλου ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3322. 35
40

Οι υπηρεσιακές εκθέσεις των τελευταίων 5 χρόνων παρουσιάζουν ελαφριά υπεροχή του ενδιαφερομένου, όπως φαίνεται από τον παρακάτω πίνακα:

5	<u>1989</u>	<u>1990</u>	<u>1991</u>	<u>1992</u>	<u>1993</u>
Αιτητής	7Ε 5ΛΚ	4Ε 4ΠΙ	8ΠΙ4Ε	4ΠΙ 4Ε	4ΠΙ
Ενδιαφερόμενος	9Ε 3ΛΚ	5Ε 3ΠΙ	Ε2 6ΠΙ	4Ε 4ΠΙ	5Ε 3ΠΙ

10 Διευκρινίζεται ότι το παραπάνω αποτέλεσμα της έκθεσης του 1993 για τον ενδιαφερόμενο είναι κατά πλειοψηφία. Ο Διευθυντής, ως ένας από τους αξιολογητές, δε συμφώνησε με τη βαθμολογία των άλλων δύο αναφορικά με το στοιχείο 5 της έκθεσης που αφορά το κριτήριο "πρωτοβουλία". Στις σχετικές παρατηρήσεις του

15 επέσυρε την προσοχή μου ο δικηγόρος του αιτητή για να δείξει πως δεν υπάρχει εμφανής υπεροχή του ενδιαφερομένου μέρους απέναντι στον αιτητή αναφορικά με την αξία και κατά συνέπεια η Ε.Δ.Υ. ενήργησε υπό το κράτος πραγματικής πλάνης στο συγκεκριμένο αυτό θέμα.

20 Κατά την κρίσιμη συνεδρία της Ε.Δ.Υ. προσκλήθηκε και παρέστη ο Διευθυντής (του Τμήματος Στατιστικής και Ερευνών) ο οποίος σύστησε τον ενδιαφερόμενο για την προαγωγή. Ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε πως ο Διευθυντής δεν προέβη σε σύγκριση του προαχθέντος με τον αιτητή. Και επίσης, έτσι αντιλαμβάνομαι τη σχετική σύντομη αναφορά του αιτητή στην αιτιολογία με παραπομπή στην απόφαση της Ολομέλειας στην **Δημοκρατία ν. Χ'Γεωργίου** (1994) 3 Α.Α.Δ. 574, ότι η σύσταση δεν είναι αιτιολογημένη.

30 Θεωρώ σκόπιμο, εφόσον προβλήθηκαν τα δύο αυτά θέματα να παραθέσω την εισήγηση του Διευθυντή, όπως ακριβώς είναι διατυπωμένη:

35 "Ο Βατυλιώτης έχει εμπειρίες σε ποικιλόμορφα καθήκοντα σε διάφορους τομείς εργασίας του Τμήματος. Η προσφορά του στο Τμήμα είναι ουσιαστική. Λόγω της ειδικής κατάρτισης του σε θέματα στατιστικής μπορεί να αναλάβει εξειδικευμένες εργασίες στο Τμήμα κυρίως σε θέματα δειγματοληψίας. Έχει εκπαιδευτεί στη χρήση μικροϋπολογιστών και χρησιμοποιεί αποτελεσματικά τα διαθέσιμα πακέττα για την ανάλυση και παρουσίαση στοιχείων ερευνών. Επίσης η προσφορά του στον τομέα της χαρτογράφησης των διαφόρων περιοχών και της απεικόνισης σε χάρτες των αποτελεσμάτων της πρόσφατης Απο-

40

γραφής Πληθυσμού υπήρξε ουσιαστική και πρωτότυπη. Επέδειξε επίσης ιδιαίτερες ικανότητες στην ανάλυση και ερμηνεία στατιστικών στοιχείων. Είναι δραστήριος, φιλοπρόοδος και σε θέση να αφομοιώνει και εφαρμόζει νέες μεθόδους στην εργασία του. Επέδειξε ικανότητα για συντονισμό και έλεγχο κατώτερου προσωπικού κατά τη διεξαγωγή απογραφικής φύσεως εργασίας. Λόγω των ιδιοτήτων αυτών πήρε μέρος σε Απογραφές και Επισκοπήσεις του Τμήματος σε υπεύθυνες θέσεις. Αναμφίβολα έχει αποδείξει ότι μπορεί να αναλάβει καθήκοντα ανώτερης θέσης.

Με βάση τα πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι ο Βατυλιώτης υπερέχει των άλλων υποψηφίων.

Αναφέρω περαιτέρω ότι έχω λάβει υπόψη ότι ο υποψήφιος με αρ. 1, Δημητρίου Στυλιανός, υπερέχει σε αρχαιότητα στην παρούσα θέση έναντι του Βατυλιώτη, όμως υστερεί στα άλλα δύο κριτήρια, δηλαδή στην αξία και στα προσόντα.”

Πέρα από την αιτιολογία της σύστασης ο κ. Φρακάλας θέτει και ζήτημα αιτιολογίας της επίδικης απόφασης σαν λόγο ακυρώσεως. Το πνεύμα της αγόρευσής του είναι ότι η διαπίστωση από το Διευθυντή του Τμήματος και την Ε.Δ.Υ. για υπεροχή του ενδιαφερομένου σε προσόντα και αξία, που εξουδετέρωσε την αρχαιότητα του αιτητή, είναι πεπλανημένη και αναπόφευκτα αφαιρεί από την αιτιολογία της επίδικης πράξης το έρεισμά της. Να σημειώσω εδώ πως στην επίδικη απόφαση αναφέρεται εκτός άλλων ότι:

“Η Επιτροπή καταλήγοντας στην πιο πάνω απόφαση, δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι ο υποψήφιος με αρ. 1, Δημητρίου Στυλιανός, υπερέχει έναντι του επιλεγέντος σε αρχαιότητα στην παρούσα θέση, υστερεί όμως σε αξία και προσόντα και επιπλέον δεν έχει τη σύσταση του Διευθυντή.”

Κατά την εισήγηση του συνηγόρου δε δόθηκε ικανοποιητική αιτιολογία για παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή που έπρεπε στην περίπτωση αυτή να υπερισχύσει “.....λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι ίσοι σε αξία και προσόντα”.

Η σύσταση του Διευθυντή παρέχει στοιχεία που συνθέτουν την υπηρεσιακή εικόνα του υπαλλήλου και της προσωπικότητάς του, τα οποία βασικά δεν περιορίζονται στο πλαίσιο των τριών θεσμοθετημένων κριτηρίων: *Γεώργιος Λοιζίδης και Άλλος ν. Δημοκρα-*

5 *τίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4742 και (1996) 4 Α.Α.Δ. 24 **Ανδρέας Αναστασίου ν. Δημοκρατίας**. Παρέθεσα ολόκληρη την εισήγηση του Διευθυντή γιαυτό και δεν χρειάζεται επισήμανση ή επανάληψή τους. Ο δικηγόρος του αιτητή είπε μόνο ότι “η απλή αναγραφή της

10 σύστασης του Διευθυντή δεν καλύπτει την αξίωση του Νόμου για αιτιολογία”, αλλά από το κείμενο που εξέθεσα κάθε άλλο παρά δικαιολογείται η επίκριση αυτή. Είναι φανερό λοιπόν ότι η απαίτηση του νόμου (Άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου) για αιτιολόγηση των συστάσεων του Προϊσταμένου του Τμήματος έχει στην παρούσα περίπτωση ικανοποιηθεί.

15 Για το άλλο σκέλος της κριτικής της σύστασης του Διευθυντή που αφορά τη σύγκριση, από καμιά διάταξη ή νομολογιακό αξίωμα δεν προκύπτει υποχρέωση του Διευθυντή για καταγραφή των αξιολογικών συγκρίσεων μεταξύ επιλεγέντος και των ανθυποψηφίων του: **Μαρούλα Στεφάνου ν. Δημοκρατίας** (1990) 3(Δ) Α.Α.Δ. 3004 και **Σωτήρης Α. Παναγή ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου** (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3282. Αυτό ισχύει στην περίπτωση των τελικών επιλογών από την Επιτροπή. Κατά μείζονα λόγο η ίδια αρχή εφαρμόζεται και στις συστάσεις του Διευθυντή. Εντούτοις στην εισήγηση

20 του Διευθυντή, όπως μπορεί να εξακριβωθεί από το παραπάνω κείμενο, γίνεται κάποια παραβολή με τον αιτητή, όπως και με τέσσερεις άλλους υποψηφίους.

25 Δεν έχει θεμελιωθεί ο ισχυρισμός του αιτητή για πλάνη περί τα πράγματα είτε από το Διευθυντή είτε από την Επιτροπή. Η διαπίστωση που αφορά στα προσόντα και την αξία ήταν ακριβής. Το σχόλιο του Διευθυντή για το 1993, που περιορίζεται σε ένα από τα 8 στοιχεία αξιολόγησης, δεν αναιρεί την υπηρεσιακή εικόνα του

30 αιτητή, όπως έγινε εισήγηση. Εξάλλου για άλλα χρόνια ο ίδιος ομόφωνα με τους άλλους αξιολογητές χαρακτήρισε εξαιρετο τον αιτητή στον τομέα “πρωτοβουλία”.

35 Τελικά δεν έχουμε εδώ την περίπτωση των ισοδύναμων υποψηφίων όπου η αρχαιότητα, σύμφωνα με τα νομολογηθέντα, αποκτά αποφασιστική σημασία: **Παρτελλίδης ν. Δημοκρατίας** (1969) 3 Α.Α.Δ. 480, **Αριστοδήμου ν. Δημοκρατίας** (1986) 3 Α.Α.Δ. 434 και **Γεώργιος Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1990) 3(Γ) Α.Α.Δ. 2038. Περαιτέρω, ύστερα από την ανάλυση που προηγήθηκε δεν

40 μπορεί να γίνεται λόγος για παραβίαση της αρχής της αιτιολογίας της διοικητικής πράξης. Υπήρχε στο σχετικό κείμενο σαφής και ακριβής αιτιολογία της προαγωγής. Μία τελευταία παρατήρηση. Με βάση τα δεδομένα δε θεμελιώνεται ο ισχυρισμός του αιτητή για εκδηλη υπεροχή του. Μόνο στην αρχαιότητα είχε, όπως εξήγησε,

προβάδισμα. Αλλά υστερούσε στους υπόλοιπους τομείς.

Για τους λόγους αυτούς η αίτηση απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.